

قسمت روستا و بر بلندی خانه داشته است. پیشینه ی روستا به قرن چهارم هجری قمری برمی گردد، اما نشانه هایی از سابقه ی آن از قرون اولیه اسلامی نیز وجود دارد و در دوره ی قاجار نیز روی این آثار اضافاتی ساخته شده است. آثار و بقایای بجا مانده در روستای پاز نشانه ی تاریخ پرماجرای این محل است. به همین دلیل از سال ۱۳۸۹ باستان شناسان در این روستا مشغول به کار شدند و با هدف به دست آوردن اطلاعات بیشتر درباره ی زادگاه فردوسی، شروع به فعالیت کردند تا به قلعه ی روستا رسیدند. آثار این قلعه به اوایل دوره ی اسلامی، به ویژه قرن چهارم یعنی هم زمان بادوران زندگی فردوسی برمی گردد.

روستای پاز تپه های باستانی آن به نام های «قلعه ی کهنه» و «قلعه ی بلند» پاز و بهترین بخش این تپه های باستانی، خانه ی فردوسی است. قلعه ی بلند مکانی است که به نظر می رسد در گذشته محل اصلی وهسته ی مرکزی دهکده ی پاز بوده است، زیرا دورتادور آن تا چند وقت پیش خندقی (چاله ای عمیق) وجود داشت که برای جلوگیری از پیشروی مهاجمان آن را پر از آب می کرده اند.

بر مبنای اسناد تاریخی و معماری روستا، فردوسی در بخشی از مهم ترین

